

Til *ministeren for offentlige arbejder* (27/10 78) af:

Glensgård (FP):

»Vil ministeren overveje at udskifte den danske stats repræsentant i SAS' bestyrelse og i bekræftende fald overveje at indsætte en virkelig kritisk person i denne nøglestilling?«
(Spm. nr. 151).

Begrundelse.

I efterkrigsårene, hvor alle endnu så op til Lindbergs præstation, skabte det opsigt i det meste af den oplyste verden, at det lykkedes Danmark og de øvrige skandinaviske lande at danne et luftfartsselskab med et for den tid enormt rutenet.

I begyndelsen af 1960erne blev der grundlagt en rent dansk luftfartsindustri, som bevirkede, at det ikke kun var i fantasien, det var muligt at komme op at flyve. Den danske luftfartsindustri gjorde det nemlig muligt for købmanden, vejarbejderen, landmanden og alle andre i det danske samfund at benytte fly som transportmiddel.

Op gennem tresserne og halvfjerdserne har den danske luftfartsindustri trods et kæmpe-restriktionsbjerg skabt glæde overalt i danske hjem, men arbejdsforholdene for de rent danske charterselskaber er imidlertid urimelige. Dette hænger nøje sammen med, at den danske stat har interesser i et multinationalt luftfartsselskab. Når de danske skatteyder-interesser så samtidig varetages af ministeriets departementschef, er der jo al mulig grund til at ændre på dette uheldige forhold.

Spørgsmålet er ikke stillet for at sætte så meget som en finger på departementschef Jørgen Halck, men udelukkende for at henlede opmærksomheden på den dobbeltrolle, som departementschefen står over for gang på gang. Skal SAS have nye rettigheder, eller skal SAS fastholde erhvervede rettigheder, vil departementschefen altså skulle forhandle med de samme mennesker, men med 2 forskellige kasketter på.

Besvarelse (3/11 78):

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Jeg agter ikke at udskifte den repræsentant i SAS' styre, der repræsenterer den statslige del af DDLs aktiekapital.

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren har den opfattelse, at den nuværende repræsentant ved samtidig at være departementschef i ministeriet for offentlige arbejder og medlem af SAS' styre skulle have en dobbeltrolle og, som det siges i begrundelsen, optræde »med to forskellige kasketter på«.

Dette er en misforståelse. Departementschefen har i begge relationer samme grundlag for sin virksomhed, nemlig det, der fastlægges af ministeren for offentlige arbejder.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov for Færøerne om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

(Lovforslag nr. L 69. Fremsat 1/11 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Johan Nielsen (S):

Man taler for tiden om på Færøerne, at vi halter bagefter på det sociale område. Det har vi vitterlig gjort, selv om jeg altid har forstået hjemmestyreloven sådan, at man var moralsk forpligtet til at sørge for, at Færøerne altid var à jour med den øvrige del af riget. Må jeg lige indskyde, at det kan jo ske af og til, at skylden også ligger oppe på Færøerne, når man er bagefter.

Når dette lovforslag er blevet vedtaget her i det høje ting, hvad jeg meget håber at det må blive, så har man imødekommet et behov. Så har visse befolkningsgrupper fået et sikkerhedsnet, som man har manglet, og som vil blive modtaget med glæde. Lovforslaget om dagpenge ved sygdom, herunder ulykker, og fødsel vil blive modtaget med glæde, idet det allerede er vedtaget i lagtinget. Det drejer sig ikke om de forfærdelig store penge, i 1980 er det 17,45 mill. kr. Statsmagten skal betale 40 pct., og fra Færøerne betaler man de 60 pct.

Jeg vil tilsi socialdemokratiets medvirken, så vi forhåbentlig hurtigt kan få dette lovforslag vedtaget i folketinget.

Erlendsson (FP):

[Erlendsson]

Dette nye forslag fra Færøernes lagting må – som næsten sædvanligt – vække både beundring og forundring. En ny lov vedtaget af Færøernes lagting forventes vedtaget i folketinget hurtigt, uden udvalgsbehandling, uden diskussion, kraftigt anbefalet med ord som solidaritet med Færøerne, solidaritet mellem den syddanske og den norddanske befolkning, i dette tilfælde altså med Færøerne.

Man vil af andre partiers ordførere få at høre, at det er ret og rimeligt, at folkene deroppe kan få dagpenge ved sygdom eller fødsel ligesom alle andre danske, og det synspunkt kan fremskridtspartiet da ganske naturligt også tilslutte sig. Der må være lighed for alle inden for riget. Med dette lighedsprincip fastslået kan vi så se lidt på, hvordan færingerne har tænkt sig deres dagpengesystem indrettet.

Færingerne er jo ikke som så mange andre, man kunne nævne, kun eftersnakkere. De har det held, at nye love og regler, som folketinget vedtager, ikke gælder for de stormomsuste øer med deres befolkning, lidt mindre end den bornholmske. De kommer altid bagefter med deres tilsvarende ordninger, og derved får de lejlighed til at mærke sig, hvad der skal undgås, gå uden om de uheldige punkter i folketingets lovgivning og helt undgå at indføre love, som har været en fiasko, men hvorfra det er meget vanskeligt for det danske folketing at trække sig tilbage, når nye regler først er indført, kildeskatteloven f. eks.

Kildeskat er endnu ikke indført på Færøerne. Det vidner højt om færingernes realitetssans. På Færøerne har man erkendt den erhvervsødelæggende effekt af en vildt overdreven indkomstbeskatning. Man er for øvrigt lige så tilbageholdende med kapitalbeskatning. Følgerne er bl. a. et blomstrende erhvervsliv og fuld beskæftigelse. Arbejdsløsheden på Færøerne er så lille, at den knap kan registreres i hele procenttal. Dette gode ønske bevaret. Det fremgår tydeligt af lovforslagets kapitel 2 sammenholdt med kapitel 1.

Principielt omfatter den obligatoriske dagpengeordning kun lønarbejdere uden løn under sygdom. Selvstændige og husmødre kan få en frivillig sikring, hvortil de selv skal betale $\frac{3}{4}$ af udgiften. Der skal i den færøske lov være en karenstid på 2 dage, altså dagpenge

kan først udbetales fra tredje hele fraværsdag. Dagpengemaximum fastsættes til højst 80 pct. af ugelønnen for ufaglærte arbejdere, indbefattet deres generelle tillæg osv. Der er altså i realiteten tale om egentlig transbestemte ydelser, og hele ordningens opbygning synes velegnet til at sikre imod enhver slags misbrug.

Så er der lovens finansiering. Den årlige bruttoudgift for det offentlige anslås til 17,45 mill. kr., i januar 1978 ganske vist. Besparelser på andre ydelser 3,2 mill. kr. Facit 14,25 mill. kr., hvoraf staten skal refundere 40 pct. Alt i alt regner færingerne altså med, at statens merudgifter i 1979 kun bliver 3,24 mill. kr. I det følgende finansår regner man dog med 6,48 mill. kr. Det er jo et beskedent beløb, kun ca. 1 kr. pr. syddansk skatteyder årlig, men det er en fortsættelse af den urimelige ordning, at en befolkning på en enkelt øgruppe fortsat skal favoriseres på bekostning af befolkningen i det øvrige, skatteplagede rige. De generelle tilskud, dvs. statens tilskud, er i hovedlandet 2.600–3.100 kr. pr. indbygger, men på Færøerne kommer man op på 6.700 kr., og det er vel at mærke penge, som man intet har ydet til gengæld for. Der går ingen statskat fra Færøerne til Danmark. De penge, der i andre kommuner i landet betales som generelle tilskud, er faktisk penge, som skatteyderne allerede én gang har betalt. De er gået ind i statskassen og går tilbage fra statskassen igen til kommunerne.

Det er en ordning, som i længden ikke kan bestå. Den er uværdig for forholdet mellem Syddanmark og Færøerne, og derfor kan fremskridtspartiet ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Johan Nielsen (S):

Personlig sætter jeg meget høj pris på det ærede medlem, som her forlod den høje talerstol, og jeg ved, at han virkede en kort tid på Færøerne, hvor man også satte meget høj pris på ham. Men jeg kan ikke forstå, at han kan være så tungnem, at jeg ikke kan få banket ind i hans hovede, efter at jeg gang på gang har prøvet at forklare ham det, at det er ikke her og nu, vi skal afgøre forholdet mellem Færøerne og Danmark. Hvis vi skal have en revision, så må vi mødes til en forhandling. For øvrigt føler vi færinger overho-

[Johan Nielsen]

vedet ikke mindreværdskomplekser, fordi ordningen er sådan. Vi har, som jeg har fortalt hr. Erlendsson, på anden måde bidraget til fællesskabet langt, langt, langt mere end de sølle skattekroner, som for fremskridtspartiet er en vederstyggelighed.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Der er ingen danske, der ønsker at skubbe Færøerne ud af det danske samfund. Der er i hvert fald ingen inden for fremskridtspartiet, der nærer et sådant ønske. Selv har jeg dybe følelser og samhørighed med færingerne, frænderne, der i så mange hundrede år har været tilknyttet det øvrige Danmark med venskabs- og blodets bånd, men jeg føler, at der er nået en milepæl, hvor vi hver for sig skal vælge, om vi skal fortsætte med at vandre videre sammen under fælles kår og i gensidig solidaritet. Jeg har den tro, at der også på Færøerne er mange – og jeg tror, det er et flertal – der går ind for rigsfællesskabet og det fælles dansk-norrøne samfunds bevarelse. Men jeg tror også, at det nu er tidspunktet, hvor denne store gruppe skal markere sig i solidaritetens navn.

Henrik Toft (V):

Da venstres ordfører hr. Ellefsen, som man sikkert vil forstå, er forhindret i at være til stede, skal jeg ganske kort på venstres vegne anbefale lovforslag nr. L 69.

Efter vores opfattelse er det et meget fornuftigt lovforslag, som i forvejen er vedtaget af landsstyret. Vi medvirker derfor gerne til en hurtig vedtagelse.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Færøernes lovgivning med hensyn til sygdom, arbejdsløshed m.v. har jo været anderledes end den danske, idet man tidligere er gået ud fra transprincippet og ikke har haft nogen særlig lovgivning, som vi har her i landet.

Der er et enkelt spørgsmål, jeg gerne vil stille ministeren. Jeg ved ikke, om ministeren kan svare på det. Der står i ministerens fremsættelse, at forslaget er vedtaget i lagtinget. Jeg vil spørge, om ministeren ved noget om, hvorvidt det er resultat af en enstemmig vedtagelse i lagtinget.

Det konservative folkeparti er velvilligt indstillet over for dette lovforslag, og vi vil være positive i udvalgsarbejdet.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Centrum-demokraterne opfatter rollen anderledes end hr. Erlendsson, idet vi betragter det, som folketetinget foretager i dag, som en konfirmation af en længe ventet social nykabelse til afløsning af forsorgslovene på Færøerne.

Når man læser forslaget, som jeg har gjort, med stor interesse, kan man se, at det specielt er tilpasset de færøske forhold. Man kan ikke umiddelbart sammenstille det med den lovgivning, vi har på samme område. Specielt har jeg mærket mig vedrørende dagpenge ved fødsel, at man er gået noget længere, end vi er kommet. Det er, fordi man specielt har hårdt arbejde for kvinder inden for nogle fag, at man har ment, det var rimeligt. Centrum-demokraterne har ikke yderligere bemærkninger og kan tilslutte sig forslaget.

Ebba Strange (SF):

Som den tidligere ordfører betragter vi os også i socialistisk folkeparti nærmest som nogle, der lige skal se igennem, om dette her nu er helt tosset, eller det er noget, vi godt vil medvirke til at give penge til. Det er i høj grad noget, vi gerne vil medvirke til at give penge til, fordi vi synes, det er på tide, at man får en dagpengelov på Færøerne.

Jeg kan da godt undre mig over, at man har foreslået en karenstid på to dage, at man ikke som i Danmark har ophævet karenstiden. Det synes jeg nok man burde have gjort ved samme lejlighed.

På den anden side har jeg ligesom fru Yvonne Herløv Andersen også bemærket, at de faktisk får en dagpengeordning i forbindelse med fødsel, der er bedre end den danske. Det håber jeg også socialministeren har mærket sig, for det kunne vi måske godt lære lidt af.

Alt i alt mener jeg, at lovforslaget har en sådan udformning, at hvis man er glad for det og tilfreds med det på Færøerne, så kan vi også være det og tilslutte os det.

Karl Møller (DKP):

[Karl Møller]

Forslaget er behandlet og godkendt af det færøske lagting. Vi har den principielle holdning, at vi ikke blander os yderligere i den slags ting, og derfor skal jeg bare sige, at vi kan godkende den vedtagelse, der er sket på Færøerne.

Grethe Philip (RV):

I det radikale venstre har vi igennem årene med stor beundring fulgt hele udviklingen, ikke mindst erhvervsudviklingen på Færøerne, og det har været os en meget stor glæde at kunne konstatere, at de sociale forhold er blevet forbedret væsentligt samtidig med erhvervsudviklingen. Dette gør naturligvis, at vi også med glæde er med til at slutte op om det forslag, der ligger her om en egentlig sygedagpengeordning.

Der er én ting, jeg har hæftet mig ved, og som måske også kan få betydning for andre barselhvileovervejelser, vi gør os her i folketinget, nemlig de grupper, der befinder sig i den sydlige del af Danmark. Efter forslaget får alle kvinder på Færøerne, der er lønmodtagere, ret til barselhvile i 8 uger efter fødslen. Det har vi faktisk ikke efter, hvad skal vi sige, hovedlovene for dagpenge. Hvis en kvinde har brugt 8 uger af sin 14 ugers barselhvile før fødslen, så har hun kun 6 uger efter. Det vil altså sige, at vi på dette punkt i visse tilfælde stiller de færøske kvinder bedre end de danske. Jeg har bestemt ikke noget imod, at de færøske kvinder får denne stilling, men jeg synes, den giver grund til eftertanke med hensyn til de regler, der skal gælde for andre kvinder inden for rigssamfundet.

Den anden ting, jeg også har bemærket med interesse, er, at man indfører en adgang – ud over disse 8 uger efter fødslen – til at få graviditetshvile efter et lægeligt skøn. Det var jo præcis det, vi også var inde på i det radikale forslag, som vi behandlede forleden dag om barselhvile og forbedrede regler for graviditetshvile, at man kunne indføre en graviditetshvile efter et bredt lægeligt-socialt skøn til de kvinder, der havde særligt behov for en hvile i graviditeten inden fødslen.

Jeg håber, socialministeren vil føle, at dette lovforslag for Færøerne også kan give stof til positiv eftertanke, hvad angår barselhvile-regler for kvinder, der bor i andre dele af riget.

Inge Krøgh (KrF):

Kristeligt folkepartis gruppe har specielt på baggrund af den diskussion, der sidste gang var mellem hr. Johan Nielsen og hr. Erlendsson, da vi havde forslag for Færøerne til behandling, drøftet dette forslag, og vi er enige i, at det bør støttes, når det er vedtaget af lagtinget. Vi mener i øvrigt også, det fortjener støtte.

Jeg har specielt med glæde lagt mærke til, hvad der også er flere der har omtalt, at der er blevet bedre muligheder for graviditetshvile for kvinderne på Færøerne. Der står anført, at da kvinderne på Færøerne som regel har meget strengt fysisk arbejde, kan de efter lægeligt skøn få dagpenge 13 uger før fødslen – i modsætning til den danske lov, hvor det kun er 8 uger. Der findes dog danske kvinder, der har lige så strengt fysisk arbejde som kvinder på Færøerne, og det monotone og stillesiddende arbejde, som mange kvinder har, specielt inden for industrien her i landet, kan være lige så farligt for svangerskabet og den gravide som det strenge fysiske arbejde. Jeg håber derfor, det vil være noget, der vil smitte af på den danske lov.

Alice Hedegaard (DR):

Dette lovforslag, som det færøske lagting har vedtaget, og som oplyses at være et helt nyt lovgivningsområde for Færøerne, finder jeg ikke anledning til at kommentere, da jeg formoder, indholdet er efter lagtingets ønsker og er tilpasset færøske forhold og økonomi. Den statslige merudgift, som er opgivet i bemærkningerne til forslaget, finder retsforbundet er yderst rimelig, og vi kan derfor give vor tilslutning til lovforslagets vedtagelse.

Tyroll (VS):

Også vi har konstateret vedtagelsen i det færøske lagting, men samtidig må vi sige, at når det drejer sig om at ordne denne form for lovgivning herhjemme, så har vi nogle principper, som vi gerne vil gøre gældende.

For det første ser vi et lovforslag som dette som værende meget i kapitalisternes og arbejdsgivernes interesse, fordi de selvfølgelig ønsker en reproduktion af arbejdskraften til fortsat udbygning af den. Man ønsker også at sikre et økonomisk pres i retning af en hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet i form af den motivation, der kan ligge i ydel-

[Tyroll]

sens størrelse. Det samme princip er indbygget i dette lovforslag, og man må endda sige, at den ydelse, der er lagt op til, er ringere end den, der gives efter den danske ordning, fordi man her taler om 80 pct. af indtægten, hvor vi herhjemme regner med 90 pct. af indtægten, og fordi man siger maksimalt 80 pct. af den ufaglærte arbejders ugeløn, hvor man herhjemme siger 90 pct. af gennemsnitslønnen for arbejderne. Det er nogle forringelser i forhold til dansk lovgivning, og vi vil godt undersøge mulighederne for, om der her kunne foretages nogle ændringer, hvilken vilje der måtte være til stede til det, og hvilken interesse der måtte ligge hos interesseorganisationer på Færøerne for at få en forbedring på disse områder.

Principielt ønsker VS en fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste for lønarbejdere eller i det mindste en maksimumsgrænse, der retter sig efter fagets gennemsnit, altså en væsentlig bedring i forhold til de bestemmelser, der ellers gælder herhjemme. Dermed skulle det økonomiske pres til genoptagelse af arbejdet for tidligt være udryddet, og det så vi meget positivt på, hvis det kunne lade sig gøre.

Et andet princip, som vi forholder os positivt over for i dette forslag, er, at ydelsen af dagpenge ikke indgår i arbejdsforholdet mellem arbejdsgiveren og arbejdstageren, men at det er noget, der bliver ydet uafhængigt af dette, for vi mener, at det, at der er en arbejdsgiverperiode her i landet, har betydet, at arbejdsgiverne har en større interesse i at fyre arbejdere med et udvidet antal sygedage.

Derimod må vi selvfølgelig sige, at vi også har interesse i at få belyst, hvilke muligheder for finansiering af dagpengene der eventuelt kunne ligge i en arbejdsgiverbetaling, en betaling sat i forhold til den lønudbetaling, der bliver foretaget i de forskellige virksomheder. Dette kunne vi godt tænke os at få belyst i udvalget for at vurdere, hvilke interesser der måtte ligge her i interesseorganisationer på Færøerne.

Vi har også bemærket, at der er en forbedring med hensyn til dagpenge ved fødsel, og det ser vi meget positivt på. Vi er selvfølgelig også interesseret i at høre om overvejelserne omkring de barselorlovsplaner, vi har her, om der er tilsvarende overvejelser i gang for Færøernes område, for der trænges jo så absolut til væsentlige forbedringer. Forslaget bliver begrundet i, at der er nogle kvinder på

Færøerne, der har særlig hårde arbejdsvilkår, men dette finder vi stadig væk er en utilstrækkelig sikring af kvinderne i fødselsituationen.

Vi skal også for vores vedkommende tilsige en positiv behandling i udvalget. Vi vil også godt fremme dette arbejde, men der er altså en række punkter, som vi godt kunne tænke os at få nøjere belyst.

Socialministeren (Erling Jensen):

Når jeg ser bort fra hr. Erlendssons og hr. Tyrolls indlæg – og det gør jeg meget gerne – kan jeg konstatere, at der er en meget bred opbakning bag dette lovforslag og en, så vidt jeg kunne høre, ganske betydelig respekt for, at den færøske befolkning har fundet enighed omkring en udvikling på dette område, præget netop af ønsket om en stabil og gradvis udvikling. Jeg deler denne opfattelse, respekterer det resultat, man er nået til i disse drøftelser, og håber, det kan blive gældende lov.

Jeg skal til fru Karen Thurøe Hansen sige, at af det referat, jeg har af beslutningsvedtagelsen og betænkningen – et referat, der er underskrevet af det sociale udvalg den 18. september – fremgår det, at man har været enige om forslagene med den ene undtagelse, at et mindretal bestående af én person har været af den opfattelse, at § 25 om den danske stats tilskud på 40 pct. burde udgå. Men ellers har der altså været, efter det for mig oplyste, enstemmighed og bred tilslutning til dette forslag også fra færøsk side, idet jeg dog gør opmærksom på, hvad jeg også har skrevet i min fremsættelsestale, at færingerne har forbeholdt sig at overveje, om en frivillig ordning på længere sigt skal være anderledes. Man har dog sagt, at skal den det, så er man indstillet på at gøre en sådan ordning til et rent færøsk særanliggende og selv betale omkostningerne herved med 100 pct.

Jeg er glad for, at man har mærket sig, at barselhvileordningerne ved denne ordning bliver bedre på Færøerne, end de er i dette øjeblik i Danmark. Vi har jo, hvad der åbenbart havde undgået hr. Tyrolls opmærksomhed, haft en længere diskussion om de danske barselhvileordninger for mindre end to uger siden, men forskellen på, hvad vi nu gør på Færøerne, og hvad vi afventer skal gøres i Danmark, er den, at færingerne har

[Socialministeren]

færdiggjort deres endelige behandling af barselvileordningen og altså også har færdiggjort deres prioritering. Der henstår ingen uafklarede spørgsmål om barselvileordningen på Færøerne. Derfor ville det være urimeligt ikke at gøre den færdig nu.

Hernede henstår der derimod – som jeg tror vi blev enige om forleden dag uden hr. Tyrolls hjælp – en række yderligere undersøgelser om arbejdsmarkedspolitikken, om arbejdsmarkedets stillingtagen til nye barselordninger, om hele det økonomiske aspekt, derunder også det beskæftigelsesmæssige aspekt. Derfor er der iværksat en høring, og derfor sagde jeg forleden, at når denne høring var tilendebragt og resultatet af den og øvrige undersøgelser kunne anvendes, ville socialministeren forberede lovforslag om en forbedret barselvileordning her i landet med henblik på fremsættelse i næste samling og med henblik på gennemførelse i næste samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand med flere love. (Særlig tavshedspligt) [af Ebba Strange (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 40. Fremsat 13/10 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Erling Jensen):

Indledningsvis vil jeg gerne, for at der ikke skal herske nogen som helst tvivl, bemærke, at selv om der ikke i de sociale love, for-

slaget vedrører, er fastsat særlige regler om tavshedspligt, betyder dette ikke, at socialforvaltningernes personale ikke har en sådan tavshedspligt. Det følger således af straffelovens §§ 152 og 264 b, at alle, der virker eller har virket i offentlighedens tjeneste, har tavshedspligt med hensyn til, hvad der som hemmelighed, herunder privatlivet tilhørende hemmelighed, er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed. Tilside-sættelse af denne tavshedspligt, der er fælles for alle, der deltager i sagsbehandlingen, straffes med bøde, hæfte eller fængsel.

Nu er det forslagsstillernes hensigt med dette lovforslag at styrke denne tavshedspligt yderligere. I bemærkningerne til forslaget uddybes baggrunden for forslaget med en henvisning til, at spørgsmålet om særlige tavshedsforskrifter har fået særlig aktualitet efter vedtagelsen af registerloven, der træder i kraft nu den 1. januar. Forslagsstillerne hæfter sig således ved, at der i denne lovs §§ 19 og 21 er fastsat regler om mulighederne for, at offentlige myndigheder kan videregive EDB-registrerede oplysninger dels til private, dels til andre offentlige myndigheder. Da videregivelse af oplysninger efter disse bestemmelser begrænses, når der i lovgivningen er fastsat særlige tavshedsforskrifter, mener forslagsstillerne, at der derfor bør indføres sådanne særlige tavshedsforskrifter i de anførte sociale love.

Da der i de EDB-registre, som de sociale myndigheder råder over, opsamles særlig sensitive personlige oplysninger, er jeg helt enig i, at vi må se med alvor på de regler, der regulerer, i hvilket omfang EDB-registrerede oplysninger kan videregives, og til hvem de kan videregives.

Dette problem blev også meget omhyggeligt overvejet og drøftet netop i forbindelse med vedtagelsen af registerloven. Jeg kan her henviser til den betænkning, retsudvalget afgav den 12. maj 1978 over forslag om offentlige myndigheders registre. Det fremgår bl. a. af denne betænkning, at udvalget netop overvejede, om der kunne fastsættes yderligere indskrænkning i adgangen til at videregive de særlig sensitive oplysninger til andre myndigheder. Udvalget fremhævede specielt, at dette spørgsmål navnlig havde aktualitet inden for behandlings- og bistandssektoren, hvor der i mange tilfælde registreres endog meget personlige oplysninger, og hvor etable-